

VÁSÁRHELYI NAPLÓ.

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik — ünnep és vasárnap utáni napot kivéve — minden reggel.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyedévre 1frt 50 kr. Egy óra 60 kr. — Vidékre postán: Egész évre 10 frt. — Egyes szám ára 2 kr.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

VETRÓ LAJOS ENDRE.**Szerkesztőség és kiadóhivatal:**

L é v a i F. sétatéri könyvnyomdájában.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Munkásbiztosítás.

A szociálisták husvétii kongresszusa verekedéssel végződött s így meg sem hozhatták azokat a határozatokat, amelyek a munkások szervezkedési szabadságát, helyzetüknek védő-törvényekkel való javítását czélozzák.

Ép a mai napon pedig a képviselőház veszi folytatólagosan tárgyalás alá a földművelésügyi tárcza költségvetését s mivel munkásaink túlnyomó része földműves, e tárcza keretében kerül szóba a munkásoknak helyzete is.

Hisszük, hogy a magyar parlament viszhangot fog adni a szétosztott kongresszus jaj szavára és ha más felfogással is, de annál több megfontolással fog foglalkozni azokkal az eszközökkel, amelyek javíthatják a munkás nép helyzetét és azzal enyhíthetik elégtelenségét is.

A munkásvédő törvényhozás eddig nálunk csak a kezdetig jutott el. Pedig a nemzetközi szociálistizmus nemzetromboló hatása ellen legbiztosabb ellenszer: a patriarchalizmusnak intenzív bevitele a törvényhozásba. Minden emberi érzés között talán a legkínosabb az elhagyatottságé; ez az, amely felkölti a gyűlöletet, felébreszti a rombolás ösztönét, lázadóvá teszi a fennálló rend ellen.

Ezt kell megelőzni és ha már megvan, legyőzni; hogy a társadalom leggyöngébb elemei érezzék azokat a kapcsolokat, melyek őket az egészhez fűzik. Igaz, hogy ezeknek a kapcsoloknak megteremtése óriási nagy és nehéz munka és törvényhozásunk a sok mulasztás után ma még mindig csak az előtt a feladat előtt áll, hogy az

első összekötő szálakat létrehozza. De ezeket azután annál sürgősebben kell megteremtenie.

A munkásembernek a legégetőbb sebe az, hogy léte csak addig van biztosítva, míg erős és egészséges. A mint ez nincs meg, a munkásból koldus lett. A munkások felsőbb rétegei, kivált a szellemi munka után élők, igyekeztek is a maguk baján segíteni: nyugdíj- és segélyegyesületekbe tömörültek, és lehetőleg igénybe vették az állam és a társadalom támogatását. De a mindennapi testi munka után élők nagy tömegénél az önszegélynek ez a neme, már magánál a nagy tömegnél és még inkább a kellő intelligencia hiányánál fogva, kivihetetlen. Itt sorompóba kell lépni magának a szervezett társadalomnak, első sorban az államnak, azután a helyi szervezeteknek, a megyéknek és törvényhatóságoknak.

Módot kell találni arra, hogy az ország összes munkásai, tehát a földművelés körül foglalkozók is, ha megbetegszene, segélyt és ápolást nyerjenek; ha baleset, vagy aggság folytán képtelenné válnak a munkára, elláttassanak, ha pedig meghalnak, családjuk megmentessék az elpusztulástól. Mert ez a három eset az, a melyben az elhagyatottság a legszomorubb sorsot okozza; a napról napra élő munkásnak akkor borul redőkkbe a homloka és szorul ökölbe a keze, a mikor erre a három esetre gondol. Ha ezt a kérdést, a munkásbiztosítás kérdését megoldottuk, akkor megoldottuk a feladat legnagyobb részét, mert megfosztottuk a munkáskérdést attól a mérges, gyűlölködő jellegtől, a mely az izgatásoknak olyan dus talajt nyújt.

Valami kezdetleges lépés történt is már nálunk ebben az irányban. Az 1898. II. t. cz. elrendelte, hogy a bírságpénzekből, a melyek ennek a törvénynek alapján kiszabhatnak, minden községben segély-alap létesítésék. Ez az intézkedés alapnak, kiinduló pontnak kevés is, rossz is. Egyik czél ellene mond a másiknak, a munkás segélyezés érdeke azt kíváná, hogy minél több bírságot szabjanak ki; a szociális béke érdeke az ellenkezőt. Ezen az alapon nem lehet ennek a nagy feladatnak nekiindulni. A bírságpénzek forrás jellegének egészen alárendelt jelentőségűnek kell lennie.

Nagy czélokat csakis nagy eszközökkel lehet elérni, de még csak meg is közelíteni. Nagy eszközöket pedig csak úgy lehet megmozgatni, ha arra igénybe vesszük minden illetékes faktor közreműködését és áldozatát. A munkás biztosítás megvalósításánál is közre kell hatni az államnak, a megyének, a törvényhatóságnak, a munkaadónak és a munkásnak is, mert ezek az illetékes faktorok.

Mindegyik hozza meg a maga áldozatát és nyerve el ennek ellenében az intézményre nyerve befolyását. Tartózkodni kell minden egyoldalúságtól; az ilyen intézménynek nem szabad lennie sem a dologtalanok jutalmazására szolgáló állami tápintézetnek, sem a munkások utolsó filléreit kizsaroló új finansz-institúciónak.

Hogy a munkások az ilyen nagy alkotgsba bevonhatók legyenek, országosan szervezni kell őket; a mire nézve megadta az alapot a munkásigazolvány és munkásösszeírás intéz-

ménye. A kiben az ilyen országos szervezés aggodalmakat keltene, gondoljon arra, hogy munkásainkat ki kell ragadni a mostani, csak izgatóra alkalmas szervezeteikből, a mi legalkalmasabb módon akként történhetik, ha organizálásra törekvő vágyaikat reális irányba tereljük. Ma, a mikor minden érdekkör szövetezik, nem lehet attól eltántani a munkásokat sem, de sokkal jobb, ha ez a szervezkedés harmóniában történik a nemzet egészének törekvéseivel, mint ha szembe fordul azokkal.

A munkáskérdést meg kell oldani; a megoldás a törvényhozás feladata. Az állam ne csak akként foglalkozzék a munkásokkal, hogy rendőrei útján szétosztalja gyűléseiket, hanem akként is, hogy a miniszter törvényjavaslatokat nyújtson be, a melyek a munkásnak jólétét, bizalmát, megalégedését idézik elő.

× **Gazdasági jelentés.** A földmívelési miniszter közzé tette a vetések állásáról szóló hivatalos jelentést. A mezőgazdasági állapot a földmívelésügyi miniszteriumhoz, a gazdaság tudósítóktól beérkezett jelentések szerint április 1-én a következő volt:

Március havában többnyire száraz és szeles, 20—24-én erős havazással hideg időjárás uralkodott; a hótakaró főleg Hódmező-Vásárhely és Szeged környékén rövid ideig tartott, mert itt az idő is

csakhamar megenyhült. A tulságos száraz föld a hőlétől kissé megpuhult s az őszi vetések is nagybárra felüldtek.

A korai tavaszi vetések azonban, a melyek már vagy kikeltek vagy csirázásban voltak, számos helyen szenvedtek. Az őszi buzában ez idő szerint sehol sincsen nagyobb kár; általában véve kielégítően áll.

A gyümölcsfák közül is — leginkább az Alföldön — a korán virágzó mandula és itt-ott a sárga barack, kevésbé a körte, szenvedtek; a korán fölnyitott s megmetszett szőlők is többé-kevésbé megéreztek a hideget. Minthogy pedig az időjárás a hűvös éjszakák s itt-ott fagyok következtében most sem alkalmas mindegyik a szőlő és kerti munkálatok folytatására, a gazdaságokban éppen csak a legszükségesebb dolgokkal van elfoglalva a nép, nevezetesen szánt, részben árpát és zabot vet s csak a melegebb éghajlatu vidékeken ültet burgonyát.

Esőre általában nagy szükség volna már csak azért is, hogy a legelők és rétek kiszáradjanak; helyenkint ugyanis már takarmányhiányról panaszokdnak a gazdák.

Napi hírek.

— **Tanítónőképző Hódmező-Vásárhelyen.** Örvendetesen tapasztaljuk, hogy a tanítónőképző intézet felállítására ügyében hozott egyik utóbbi cikkünknek volt valami eredménye is. Kristó Lajos iskolaszéki tag ugyanis a községi iskolaszék gyűlése elé egy beadványt nyújtott melyben alapos és beható indokolás után javasolja, hogy a községi iskolaszék tegye

meg a lépéseket a közoktatásügyi kormánytól, a végből, hogy a hmvásárhelyi ovónőképző-intézet tanítónőképző intézettel bővítették ki. A községi iskolaszék egyhangulag magáévá tette az indítványt és azért dr. Wilhelm iskolaszéki elnök átírt a törvényhatósághoz, hogy a törvényhatóság és az iskolaszék együttesen indítsanak akciózt a tanítónőképző-intézet elnyerése érdekében. A községi iskolaszék átirata már a szerdai közgyűlés napirendjére kerül s mi a magunk részéről nem győzzük eléggé figyelmébe ajánlani a törvényhatósági-bizottság tagjainak ezt a szerfelett nagy fontosságú és társadalmi, kulturális és közgazdasági érdekeinket olyannyira érintő kérdést.

— **A nyugdíjügyi bizottság ülése.** A nyugdíjügyi bizottság f. hó 4-én, Juhász Mihály polgármester elnöke alatt ülést tartott. Az ülésnek egyik tárgya volt Nagy Sándor rendőrfőkapitány nyugdíjaztatási kérvénye. Mivel a nyugdíjügyi bizottság előtt beigazolást nyert, hogy nyugdíjügyekben Üsongrádvármegye és törvényhatóságunk között a viszonyosság fennáll, Nagy Sándor rendőrkapitányt 33 évi szolgálati idő után 1290 frttal javasolja nyugdíjazni. Szász József rendőrmester nyugdíja 20 évi szolgálat után 252 frtban állapítatik meg. A nyugdíjazási ügyek a szerdai közgyűlés napirendjére lesznek kitéve.

— **Papválasztás.** Nagyban folynak már a korteskedések arra nézve, hogy ki legyen az újjvárosi pap? Mint lapunk értesítik, az újjvárosi papválasztás e hó 26-án lesz, az ev. ref. egyház tanácsstermében. A szavazatok szedésére két kül-

Epilóg.

A „Vásárhelyi Napló” tárczája.
Irta: Lengyel Laura.

A fiatal ember egy perczig belebámult a lámpa sárgás fényébe, aztán folytatta az írást ott, a hol elhagyta.

... Édes jó asszonyom, ne tegyen magának szemrehányást. Minden jól van, úgy a hogy van. Magának pedig, drágám, ne rontsa meg az életét sem az én tönkretett ifjú életem, sem fölnekedett szabószámlám.

Igen, édes, egy kicsit tulságosan gyakran rendeltem a különféle kifogástalan ruhákat és szabóm mostanában felette udvariatlanul köszön. Kissé gyakran váltogattam nyakkendőimet, de ez mind nem tesz semmit, sőt vigasztalásomra szolgál a dolog, mert hát mégis van kiért élnem, édes, a hitelezőimért.

Élni fogok s nem lesz semmi bajom, mert nem akarom, hogy szabóm, ez a derék, becsületes ember csalódjék bennem. Magának pedig, édes, sok-sok jót kívánok azért a pár hónapi boldogságért. Hogy valaha szeretett, azon csodálkozom: hogy elküld magától, természetesnek találom. És ne féljen, nem is leszek az utjában soha.

Igaz, az első nap bolondos gondolatok kísértettek. Tudja, olyasmi járt az eszemben, hogy megvárom magát a színház előtt, mikor kocsijából kiszáll, vagy meglesem, mikor délben a Váci-utcán sétál, aztán édes — együtt a halálba. Ne reszkessen, ne borzongjon, pár percz mulva hangosan elkacagtam magamat. Persze, ha pár száz évvel előbb születünk volna, nem mondom, hogy meg nem teszem. Versekben, dalokban énekeltek volna az ifjuról, ki ölt, mert szeretett. De aztán eszembe jutott, hogy a troubadour lantja helyett a sarki rendőr kezébe kerülnek és versek helyett napihírek közt a riporter számolna be esetemről. A jóizlésem fölhaborodott. Nem beszélve a lelkiismeretről, a mely a szabómat juttatta eszembe. Mert mondom, édes, ha pár száz évvel előbb születünk, az ön meghódításához csak egy lant kellett volna, így azonban a muzsikának csak annyi köze volt a dologhoz, hogy míg ön zongorázott, én forgattam a kottát és szemeimet. A kottaforgatás unalmas volt nekem, a szemforgatás kegyednek, mint erről utólag meggyőződtem.

Édes jó asszonyom, sajnálatomra nem vagyok középkori troubadour, de az ön szerencséjére nem vagyok modern poéta.

A poéták hűtlen kedveseit, asszonyom, keményen bünteti az Isten csalfaságukért, legalább ők így írják meg. Kiadják elegáns kötetben összegyűjtött csalódásaikat, tömeges szenvedéseiket és a művelt hölgyek asztalán ott hever a sok-sok keserű nóta az asszonyi hűtlenségről. A maga asztalán is láttam egynehány ilyen tömeges, csinosan megfogalmazott vádiratot. Sőt ha jól emlékszem, egyszer könnyekben fürdött arca, mikor egy ilyen vonagló szív fájdalomra feltárult ön előtt füze 1 forint 50 krajczárért és finom bőrkötésben két forintért. Nagyon tehetséges fiú írta azokat a verseket, de ismétlem, hogy az én szerencsétlenségem — tisztán az enyém — hogy nem születtem provencei költőnek, de maga meg örülhet, hogy nem vagyok modern poéta.

Ugy, édes asszonyom, most karácsonykor az én összegyűlt fájdalomaimon zokognának a jónevelésű uriasasszonyok és szerelmünk emlékéül megmaradna egy verses kötet. Így nem marad semmi. Mert az, hogy a nyakkendőben való duskálkodást beszüntetem, hogy a szabómat, az egyetlen embert, ki írást még az életben kötelelenségem van, kifizetem; ezek mind negatív dolgok drága asszonyom, a mik csöndesen, észrevétlenül történnek meg. Pozi-

döttség alakították. A legkomolyabb jelöltek: Losonczy Endre, Técsi József és Tereh Gyula. E három jelöltön kívül azonban van negyedik, ötödik, tizedik jelölt is és még úgy áll a dolog, hogy kombinálni sem igen lehet, hogy tulajdonképpen hát ki is lesz az újavárosiak papja?

— **A dalárda hangversenye.** Mint már jeleztük is, a hódmezővásárhelyi dalárda holnap este tartja meg a központi szálloda nagytermében hangversenyét. A hangverseny iránt, mint halljuk, nagy az előzetes érdeklődés is, mi egyébiránt annak is tulajdonítható, hogy a műsor egyik száma Ujhely Arankáé, kit mint valódi cimbalom-virtuozt ismer már a hódmezővásárhelyi intelligens közönség. A hangversenyre különben a magunk részéről ez alkalommal is felhívjuk a figyelmet.

— **A felebbező czég.** Részletes tudósításunkban már megemlékeztünk arról, hogy a borellenőrző bizottság, a Weisz Mihály üzletében tartott vizsgálat alkalmával, utasította a h. rendőrkapitányt, hogy a czég iratait, levelezéseit, üzleti könyveit vegye zár alá. Weisz Mihály a rendőrkapitány emez eljárását magára nézve sérelmesnek találván, felebbezéssel élt az ellen a tanácshoz. A tanács azonban a vizsgálat sikere érdekében elutasította felebbezésével a czégtulajdonost. E helyen jegyezzük meg, hogy a borellenőrző bizottság a Weisz Mihály üzletéhez Kovács János vendéglőst gondnokul rendelte ki a vizsgálat tartamára.

— **Pályázók a városnál.** A Tatár Mihály nyugdíjaztatása folytán megürült főfogalmazói állásra már számosan beadták pályázati kérvényüket, névszerint: Embert

tiv dolog lenne egy pisztoly lövés, vagy egy verseskötet.

Most pedig áldja meg az Isten! Nem csodálkozom azon, hogy elhagy, de lássa fáj egy kicsit. Nem kicsit, nagyon — nagyon. Sirni szeretnék, de nem tudok. Akkor sirtam utóljára, mikor a tizedik parancsolat ellen vétettem, hogy szerethessem magát. Most már megmondhatom, nagyon sirtam, de nem megbánásból, nem, nem... Mert ha százezer parancsolat tiltotta volna az önhöz való közeledést, mind a százezeren keresztül török minden habozás nélkül.

Nem a megbánás sajtolta szemembe a könyveket, hanem a fájdalom. Édes jó asszonyom, ezért nem szabad haragudnia. Nem bírtam köny nélkül megválni attól a tiszta, derült, boldog élettől, melyet magáért elhagytam. Akkor este, mikor a boldogságtól meg kellett volna halnom, sirtam reggelig. Elfogyott minden könyvem. Most már csak lehajtom fejemet, érzem szívemnek kínos szorongását. A szemem ég, de száraz marad. Amit otthagytam az ifjuság paradicsomában, azt vissza nem kaphatom többé. És pedig lássa, ezek közt legdrágább volt a könyv. A könyv, mely most nem bír kihullni szememből.

Édes asszonyom, nincs semmi, a mit

Gyula t. b. alkapitány, Nagy Béla és Darvas Gyula s. fogalmazók. Hír szerint pályáznak még ez állásra Pokomándy Gábor számtiszt és Bakos Gyula joghallgató.

— **A megnyert város.** Maczelka Józsefnek, az „öreg Jóska bácsi“-nak a pereiben nagy szerencséje van. Nem hiába mondja rá Kovács József, hogy az urakat bujja. Nyeri is a pöröket egymás után. Most is nyert egyet. A város partdíj czímen beszedett valami 26 frtnyi illetéket a Friedländer és Steiner czégtől, pedig az öreg Maczelka szerint ez a partdíj öt illette volna, mivel az a part, hova a Steiner czég faszállítmánya érkezett, az ő tulajdonát képezi. A város azonban sehogyan sem akarta elismerni az öreg Maczelka ebbeli jogát, miért is Maczelka felebbezéssel élt. A legfelsőbb fórum most ismét neki adott igazat és a 26 frt partdíjat ki kell fizetni Maczelkának a város pénztárából.

— **A sorozás.** A sorozás Meisinger őrnagy vezetése alatt még javában folyik a torony alatt. A sorozás eredményéről annak befejeztével irunk, addig is jelezhetjük azonban, hogy az eredmény kitűnőnek ígérkezik.

— **A II-ik ifjusági segélyegylet.** Kiss Adolf, a II-ik ifjusági segélyegylet elnöke, az egylet könyveit és iratait beterjesztette a hatósághoz, mivel a főispán, az egylet feloszlása előtt be őhajt tekinteni az iratokba.

— **A tanítók kérelme.** A hódmezővásárhelyi tanítók kérvényezték a községi iskolaszéknél, hogy az iskolaszék vigye ki a hatóság útján azt, hogy a védhímlő

utolsó emlékül küldhetnék önnek, hogy rám emlékezzék néha, pedig szeretnék valamit adni magának. Nem hiúságból, édes mikor már maga emlékekkel fog foglalkozni, őszhaju, ráncos arcú öregasszony lesz, most még csak gyűjti az emlékekre valót. Én pedig akkorára kielégitem az egyetlen embert, ki e földi élet számára megtartott, a szabómat és valószínűleg a könnyelmű fiataltságot fogom szidni. Erre a szomorú időre gondoltam, mikor már nem lesz sem öröme, sem vágya, sem kívánsága, sem reményisége. Mikor magános óráiban valami kegyetlen belső hang fogja gyötörni. Akkorára tegye el ezt a levelet s ha nagyon zaklatja az a kemény bíró, büszkén mutasson ezekre a sorokra, melyeket egy vonagló lelkű fiatal ember szíve vérével irt önnek valamikor, fiatal korában. Megmenti talán a lelkiismeret vádolásától ez a levél, mert így végződik: Köszönöm önnek, hogy boldoggá tett pár hónapra, ha egész életem boldogtalanságának árán is, köszönöm azt a pár heti üdvösséget, melyért örökös kárhózzattal fizetek, nem sajnálom az én tiszta, derült, boldog életemet, nem sajnálom lelkiismeretem nyugodtságát, nem az elveszett paradicsomot, csak egyért fáj a szívem mégis, hogy sirni nem tudok többé soha.

oltást teljesítő kerületi orvosok, a himlőoltás eszközlése czéljából maguk menjenek ki az iskolákhoz és ne az iskolás gyermekek menjenek fel a székházba az orvosokhoz. — A községi iskolaszék ugyan pártolja a tanítók kérelmét, de a törvényhatóság aligha fogja azt teljesíteni.

— **Hamis borgyártás.** Tegnap i számbunkban részletes tudósítást hoztunk ama állítólagos borhamisításról, melyet Weisz Márton és fia czég követett el. A vizsgálat a tegnapi napon folyt tovább, melynek eredménye az, hogy Losonczy György vegyész, az országos vegyvizsgáló-bizottság kiküldötté Weisz Mihály két pinczéjében hamisított bort nem talált. Tegnap napon a harmadik pincze vizsgálatára került a sor, a melyben már Losonczy vegyész gyanus borokat, azaz olyanokat talált, a melyek hamisított boroknak látszanak. A vegyész, ki tegnap este elutazott, a gyanus borokból mintát vett és azt felvitte Budapestre vegyelemzés végett. A vegyelemzés megtörténte után értesítést fog küldeni a borellenőrző-bizottságnak a további eljárás megejthetése végett. Különb ez ügyben más újabb fordulat nem állott be. Az üzleti könyvek vizsgálatát és a jövedéki kihágás nagyságának megállapítását Dögl Adolf pénzügyi titkár vezetése alatt Fári Antal és Bauer Gyula folytatják. Hogy tényleg történt-e borhamisítás, az csak a vegyintézet által megejtett vegyelemzés után tudható meg. A nagymérvű jövedéki kihágás azonban már most is teljesen bizonyos.

— **Április.** A legszeszélyesebb, a legbolondosabb hónapja az évnek — néhány nap előtt megérkezett. Sugárzást, ragyogást hozott reánk, langy fuvalmával kéjesen nyitogatva a szunnyadó virágok kelyhét. Egészen tavasziasra vált minden. Szinte gyönyörűség felnézni az égboltozatra, mintha kék selyem kárpit mosolyogna le reánk onnat. Egyébként is két napig ünnepi hangulatban voltunk. A mindennapi élet nehéz gondjai félrevetődtek, úgy éreztük magunkat, mint a rab, a ki lánczaitól szabadul. Amit márczius vétett ellenünk, azt helyrehozza talán április. Bizunk benne, ámbár szeszélyes, mint egy asszony, nehéz eltalálni a kedvét.

— **A vásárhelyi leánygyilkosság.** Ismert dolog, a hódmezővásárhelyi leánygyilkosság, a melynek Hegedűs Rozika esett áldozatul. Három bűnöst ítélt el a gyilkosság miatt a szegedi törvényszék, még pedig Balog Imre suhanczot 15 évi fegyházra, Bodrogi Juliánát és Balog Juliánát pedig élet fegyőtglani fegyházra. Ezt az ítéletet azonban föloldotta a tábla s pótvizsgálatot rendelt el ebben a rejtelmes bűnygyben. Ezt a vizsgálatot már is befejezték a helyszínen s most az újabb beszerzett adatok alapján fogja megtartani a törvényszék a második végtárgyalást.

— **Összeögett kis leány.** Szerencsétlenül járt tegnapelőtt reggel a kis Vörös

Eszter, egy nyolcz éves leánya, ki Kis Kovács István gazdálkodó tanyáján őrizte a libákat. A kis leány, a libaórzés közben egybegyűjtött egy csomó rőzsét és azt pajkosságból felgyújtotta s a felcsapkodó lángok mellé kuczorgott, hogy felmelegedjék. A tűz azonban kötényébe kapott s egy pillanat alatt elborította a láng a kis lányt. Kétségbeesetten futni és jajveszékelné kezdett. A tanyabeliek siettek aztán segélyére és megszabadították égő ruháitól. Dr. Háhn Dávid kerületi orvos és Privitzer rendőrhadnagy mentek ki a tanyára s hallgatták ki az összeégett kisleányt, ki szerfelett súlyos égési sebeket szenvedett.

— **Öngyilkos szolga.** Tegnap délután fél 4 órakor jelentették a rendőrségnél, hogy Kovalik József, a „Sas“ vendég-lőnek egyik régi bérszolgája, Könyves-utcai lakásán agyonlőtte magát. A rendőrség részéről Szilágyi Gyula alkapitány dr. Weisz Adolf kerületi orrossal azonnal megjelent az öngyilkos Könyves-utcai lakásán, de már csak a halált konstatálhatták. Az öngyilkos nem hagyott hátra

semmiféle irást sem, de hozzátartozói oda nyilatkoznak, hogy Kovalik már régóta foglalkozott az öngyilkosság eszméjével, mivel régi idő óta beteg volt s nagyon megunta az életét.

— **Öngyilkosság félelemből.** Folyó hó 5-iki számunkban megírtuk, hogy Kocsis István béreslegény öngyilkosságot követett el, mivel az apjával összezörrent és félt a büntetéstől. Az öngyilkos ifju édesatyja most annak közlésére kéri az újságot, hogy a fia nem zörrent össze vele, hanem a gazdájával volt valami czivódása. Ilyen értelemben módosítjuk tehát újdonságunkat.

Kávéház rendőri felügyelet alatt.

A. és B. (egyik márványasztalnál ülnek, beszélgetnek.)

A. Borzasztó ez a pinczér, már harmadszor kérek tőle egy pohár vizet.

B. Ne bánts szegényt, nem látod milyen szánalmas blatt.

A rendőrök: (kibuvnak az asztal alól) Micsoda? blatt? Előre! Be a dutyiba, majd ott blattozhatnak. (Rövid ellenkezés után a két vendéget elhurezolják.)

C. és D. (egy másik márványasztalnál ülnek.)

C. Tudsz valami újságot?

D. Hogyne, Vásárhelyen újra alakul egy bank!

A rendőrök: (egy titkos ajtón kilépnek a falból.) Micsoda? bank? Előre! befelé! (A két vendéget elviszik.)

(A jelenetek ismétlődnek, végre csak egyetlen vendég marad a kávéházban.)

Az utolsó vendég: Pinczér, kérem a kabátomat, amint látom, a pártnerem nem jön el s így a billiárdozásnak mára: fuccs!

A rendőrök: (leereszkednek a padlásról és a vendéget bekisérik.)

A kávé: (felsóhajt) Istenem, hiszen én így bankrót leszek!

A rendőrök: (kilépnek a zenélő automatából és a kávést elhurezolják.)

A pinczér: Még csak háromnegyed tizenegyre...

A rendőrök: (kibujnak a kemence-lyukból)... Jön egy ász, ugy-e? Előre csak, szépen befele! (A pinczérket bekisérik és gyakorolják tovább a felügyeletet.)

Kiadó: Vetrő Lajos Endre.

Nagy Képes Világtörténet

Képes díszmű a művelt közönség számára.

ALDASSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegdallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, szerkesztésében, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az életkönyvet, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolások lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített történelmi muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műemlékekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű besét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfontosabb magyar könyvek közé tartozik.

Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója barátja, tanácsadója, minden ur háznak ékessége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság

Magjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára rendkívül díszes felbörkötésben, bőrháttal és vászontáblával

3 frt.

Minden negy hónapban egy-egy kötet jelenik meg

Magjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmiképp sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára 30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszesbörkötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárúsnál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,
b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy átírt kiadókhoz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

vagy mutatófüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.